

KMETIJSKI INŠTITUT SLOVENIJE

Tudi Bežigrad ima perspektivo v kmetijstvu

Če poznate Bežigrad kaj bolj kot le ob Titovi cesti in v svoji krajevni skupnosti, vam je gotovo že padel v oči nasad jabolk, ki ob Črtomirovi in Hacquetovi ulici trka na vrata Centra. Gre za 40 arov velik sadovnjak ali vrt Kmetijskega inštituta Slovenije. Njegov direktor Slavko Gliha se je pohvalil, da pospravi s poskusnega nasada vsako leto lep pridelek predvsem novih sort.

Kmetijski inštitut Slovenije bi po svojih letih spadal med metuzaleme. Na ustanovno listino se mu je leta 1898 podpisal takratni ljubljanski župan Ivan Hribar in tako odprl sistematično, strokov-



SLAVKO GLIHA, direktor Kmetijskega inštituta Slovenije

no in raziskovalno delo v slovenskem kmetijstvu. Danes je inštitut eden redkih in državi, ki združuje pod svojo streho različne zavode: za poljedelstvo in semenarstvo, živinorejo, sadjarstvo in vinogradništvo, varstvo rastlin, za mehanizacijo in za ekonomsko kmetijstva ter centralni laboratorij. Tako so na enem mestu združeni strokovnjaki različnih profilov, kar predstavlja za številne raziskave, za strokovna in servisna opravila veliko prednost. Prav novim mladim kadrom pripisujejo na inštitutu velik pomen, zato so z veseljem sprejeli akcijo vzgoje novih raziskovalcev do leta 2000. Sami jih bodo, s pomočjo Raziskovalne skupnosti Slovenije tako pridobili štirinajst.

Ker je tudi stavba Kmetijskega inštituta že srečala Abraham (v tridesetih letih je bila ob ljubljanskem nebotičniku in bežigradski gimnaziji med najsodobnejšimi), kar sama kliče po sanaciji. Na inštitutu zato načrtujejo, da bodo čez dve leti – ob devetdesetletnici delovanja zgradili nov laboratorij na 750 kvadratnih metrih površine prav tako na bežigradski lokaciji ob Črtomirovi ulici. In ko že govorimo o naložbah, ne smemo mimo številnih nasa-

dov – sadovnjak v Prevojah, poskusna polja za selekcijo in introdukcijo poljščin in vrtnin v Jablah, poskusna polja za selekcijo krompirja v Komendi ter poskusni hlev v Grobljah, na katerih 114-članski kolektiv inštituta (med njimi je okoli 45 raziskovalcev) dosega lepe uspehe.

Te pa je moč zmeriti s številnimi novimi sortami krompirja, vrtnin, jabolk in jagodičja, s pridelavo osnovnega semena, z analizo vin, zemlje, krmil in zaščitnih sredstev, skratka z vsem, kar so v teh letih napravili. Ker je prav kmetijstvo področje, kjer se stvari najbolj počasi odvijajo v korak s časom in napredkom, so zato njihovi uspehi toliko večji. Prva, najstarejša ovira za razmah tega področja je v ljudeh samih. Slovenski kmet je, kot je dejal Slavko Gliha, konzervativen. Do neke mere je to tudi prav, saj bi, če bi prehitro verjel vsaki novosti, že zdavnaj propadel. Žal pa se po nekod tudi koristni predlogi zato prepočasno uveljavljajo. Poglejmo samo primer krompirja. Slovenski pridelovalci bi morali bolj pogosto menjavati njegovo osnovno seme, saj se najkasneje po štirih letih izrodi. Tudi nove sorte, predvsem rdeč in rumen krompir se pri nas ne uveljavljajo. Skupaj z lrci smo menda edini evropski narod, ki prisegamo le na krompir z belim mesom. Svoj hektarski pridelek krompirja bi morali z dobrim semenom in gnojenjem vsaj dvakratno povečati, da bi lahko na polovici zemlje, kjer zdaj gojimo krompir, rastle kaj drugega, na primer krmna ali krušna žita.

In že smo pri zemlji, velikem problemu slovenskega kmetijstva – velikem zaradi svoje majhnosti. Gre za tako imenovani zemljiški maksimum – 10 hektarov obdelovalne zemlje, kolikor jo po obstoječi zakonodaji lahko kmet ima (v hribovskih predelih do dvaaset hektarov, od tega naj-

manj tretjino travnikov), ki naj bi se s predvidenimi novostmi republiške in zvezne ustave povečal. »Takšne spremembe bi bile nujne, saj imajo naši kmetje večino stroje, ki zmorejo obdelati 30 hektarov zemlje, premorejo pa je le 6 hektarov. Zato naj bi imel kmet toliko zemlje, kolikor jo zmore s svojo strojno opremo in s svojim delom ter ob polnih hlevih obdelati,« pravi Slavko Gliha. Le tako bi lahko sledili trendom kmetijstva v razvitejših državah – večanje površine kmetijskih gospodarstev, manjšanje njihovega števila ter večanje produktivnosti.

In nazadnje: ima tudi Bežigrad kot pretežno mestna občina kakšne možnosti v kmetijstvu?

»Vsekakor,« meni Slavko Gliha. »Nobene panoge ne smemo podcenjevati, upoštevati pa je treba predvsem tradicijo. In za Bežigradom je tradicija pridelava in predelava zelja. Bežigrad ima pridne kmete in prav bi bilo, da bi del te zemlje ostal vedno namenjen kmetijstvu. Mestu lahko tudi pšenično polje na njegovem robu predstavlja okras in pljuča,« je končal.

VIDA PETROVIČ

DU CENE ŠTUPAR

Osem novih učilnic na Ježici

Sredi novembra se je Delavska univerza Cene Štupar preselila v nove prostore nekdanje osnovne šole na Ježici. Na Kališnikovem trgu 12 so obnovili 8 učilnic in tako pridobili 600 kvadratnih metrov novih učnih prostorov. Stavbo jim je letos spomladi dodelil v upravljanje občinski komite za družbene dejavnosti.

Učenje odraslih bo odslej v tej delavski univerzi potekalo z

najsodobnejšimi sredstvi. Z avdiovizuelnimi so opremljene jezikovne učilnice, računalnica pa ima osem računalnikov Partner, tri računalnike Commodore 64 in en printer. Poleg tega bo v šoli tudi učilnica za pouk civilne zaščite ter SLO in družbene samozščite, ki jo je z učili opremil občinski sekretariat za ljudsko obrambo.

Stavbo nekdanje podružnične osnovne šole Danile Kumar je bilo treba precej adaptirati. Na novo so bile zgrajene vse stene, obnovljeni so bili parketi, prebarvana okna ter na novo napeljavane instalacije za vodo in elektriko. Z opremo vred je adaptacija veljala 40 milijonov dinarjev. Do pomladi bodo prenovili tudi streho in zunanjo izolacijo.

Delavske univerze so finančno in materialno priskočile na pomoč organizacije združenega dela: Projektivni biro IBL, JUB iz Dola (z barvami), Kompas Ljubljana, Zavarovalna skupnost Triglav, Metalka, Lesnina, UNIS TOS, občinski sekretariat za ljudsko obrambo Bežigrad, Adria Airways, Sanolabor in medobčinska skupnost za zaposlovanje.

Svoja sredstva in posojila pa so pridali tudi delavci delavske univerze. Na Vojkovi ulici, kjer je univerza domovala do zdaj,

bodo poslovne prostore še ohranili poleg tega pa tudi dve učilnici.

V. P.

S SEJE OBČ. ODBORA ZZB NOV

Borci o samoprispevku

Na seji občinskega odbora ZZB NOV je celovito informacijo o poteku vseh razprav o IV. samoprispevku v Ljubljani podal predsednik občinske konference SZDL Vlado Barabaš. Izčrpno je nanizal vse značilnosti in apeliral na borčevsko organizacijo in člane, da bi 23. novembra zagotovili na referendumu čimvečjo udeležbo delovnih ljudi in občanov. V razpravi je bilo rečeno, da imajo borci na terenu še velik vpliv, da borce še vedno ljudje spoštujejo in da kot taki lahko dosti pripomorejo za čimštevilnejšo udeležbo na referendumu. Poudarjeno je bilo, da bi morali o samoprispevku več objavljati v sredstvih javnega obveščanja in da sedaj prikazujemo več negativnosti v naši družbi kot pa pozitivnih premikov, kar vse slabo vpliva na razpoloženje. Dogovorjeno je bilo, naj imajo v času pred referendumom vsa krajevna združenja svoje sestanke na katerih naj govore o IV. samoprispevku.

Podpredsednica občinskega odbora ZZB Jelka Kutin je podala informacijo o stanju v naši občini v zvezi s sprejemanjem družbenega dogovora o priznavalninah in vseh vprašanih, ki bodo potem, ko bo sprejet odlok, postali aktualni. Potem bo potrebno zaradi pravičnega ravnanja o odloku seznaniti vse borčevske organizacije v občini. Sekretar Jože Snaj pa je podal podrobno poročilo o delu predsedstva med sejama odbora.

DUŠAN REBOLJ

PET MINUT Z DELEGATOM

Rudi Bukovac: Kdaj bo seminar za novoizvoljene?

RUDI BUKOVAC iz Neubergerjeve ulice je v svoji krajevni skupnosti Boris Ziherl že dolgo aktiven krajan. V prejšnjem mandatnem obdobju je bil predsednik sveta krajevnih skupnosti, od letošnjih volitev naprej vodi delegacijo KS za delegiranje delegatov v občinski zbor krajevnih skupnosti, ni pa še daleč čas, ko je sodeloval tudi pri reorganizaciji in delitvi večjih krajevnih skupnosti na manjše v aprilu 1981. Kljub temu pa je med delegati že tako dolgo, da lahko pod vsa ta leta potegne črto in pove, če se je v tem času kaj spremenilo.

»Seveda se je,« pravi Rudi Bukovac. Včasih so se delegati pa tudi krajan pritoževali nad obsežnimi skupščinskimi gradivi, ki so jih velikokrat dobili prepozno. Zdaj pa so, v večini primerov, kratka, razumljiva in pravočasna. To je videti

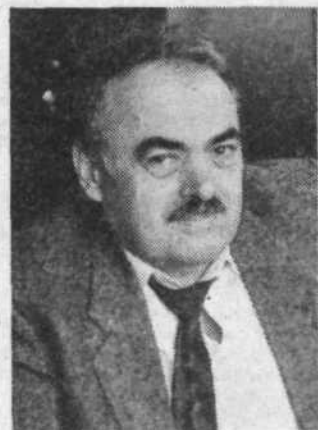
že na samih sestankih delegacije. Ljudje pridejo pripravljeni in nemalo je takšnih, ki se pred tem že posvetujejo o pomembnih stvareh v hišnih svetih in so temeljito »opremljeni« s stališči. Velikokrat pridejo na sestanke delegacije tudi nedelegati, da opozorijo na težave svojega okolja.

Težav in neizpolnjenih želja pa je, tako kot povsod tudi v KS Boris Ziherl precej. V njihovih planih se iz leta v leto pojavlja želja po novi trgovini, po obrtnih delavnicah, predvsem za servis gospodinjstev, aparatov in televizijskih sprejemnikov, po gostinskem lokalu, po javnih telefonskih govornicah, ureditvi avtobusnega postajališča na križišču Črtomirove in Linhartove ulice, po dokončni odpravi barak na tem področju, po ureditvi varnih prehodov čez železniške tire in še bi lahko naštevati.

KS Boris Ziherl namreč neposredno meji na Center, pestijo pa jo tašne težave, kot da bi šlo za obrobje mesta.

Veliko si zato obetajo od zidave nove stanovanjske in poslovne soseske v Župančičevi jami in od ureditve ljubljanske potniške postaje. Vse načrte v zvezi s temi objekti skupaj s predlogom programa četrtega samoprispevka v Ljubljani so zato v celoti podprli.

Tako kot se prenekatere krajevno skupnost pestijo tudi krajan KS Boris Ziherl denarne težave. Občinski skupščini so zato predlagali, naj vendar že reši ta problem in zagotovi ustrezno financiranje krajevnih samouprave in delegatskega sistema. Odkar se nekaj uterčena »glavarina« v organizacijah združenega dela ne pobira več, vse teže organizirajo že tradicionalna srečanja s pobrateno reško krajevno skup-



nostjo, čeprav zanimanje za takšno sodelovanje obstaja tako med borci kot med mladimi. Našega sogovornika osebnost pa moti tudi, da odkar so bili delegati letos spomladi izvoljeni (mnogi tudi prvič), zanje še ni bil organiziran seminar, ki bi jih usposobil za boljše opravljanje te dolžnosti.

VIDA PETROVIČ

Na podlagi 7. člena pravilnika o podeljevanju priznanj osvobodilne fronte slovenskega naroda in od delu žirije objavlja žirija za podeljevanje priznanj OF pri občinski konferenci SZDL Ljubljana Bežigrad

RAZPIS ZA PODELITEV 20 SREBRNIH PRIZNANJ OF ZA LETO 1987

Priznanje OF je namenjeno posameznikom in organizacijam za njihovo delo in prispevek k dosežkom trajnejšega pomena pri razvoju socialistične samoupravne družbe, zlasti pri:

- uveljavljanju delovnih ljudi in občanov kot nosilcev odločanja na vseh ravneh,
- uveljavljanju, krepitvi in razvoju SZDL kot fronte delovnih ljudi in občanov in njihovih organiziranih socialističnih sil,
- uresničevanju ustavno opredeljenih družbenoekonomskih in političnih odnosov na posameznih področjih družbenega življenja in dela ter v družbi nasploh, še posebej pa pri razvijanju delegatskega sistema in razvijanju temeljnih samoupravnih skupnosti.

Predloge za podelitev priznanj OF lahko oblikujejo krajevne konference SZDL, telesa občinske konference SZDL, temeljne samoupravne organizacije in skupnosti (TOZD, delovne skupnosti, krajevne skupnosti), vodstva družbenopolitičnih organizacij, družbene organizacije in društva na območju občine Ljubljana Bežigrad.

Predloge z obrazložitvijo in utemeljitvijo naj predlagatelji pošljejo žiriji za podeljevanje priznanj OF pri občinski konferenci SZDL Ljubljana Bežigrad, Ljubljana, Linhartova 13, najpozneje do 15. januarja 1987. Predlogi morajo biti posredovani na posebnih obrazcih, ki so na razpolago pri občinski konferenci SZDL.